

“तदशुक्लं विपरीतकारिणि तव श्रीखण्डचर्चा
विषं
श्रीतांशुस्तपनो हिमं हुतवद्भः क्रीडामुदो
यातनाः ॥”
श्रीगर्भः, पुं, (श्रीगर्भेऽस्य ।) विष्णुः । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ खण्डः । यथा,—
“असिर्विश्वशतः खण्डस्तोत्रधारो दुरासदः ।
योगर्भो विजयश्चैव धर्मपाल नमोऽस्तु ते ॥”
इति तित्यादितत्त्वम् ॥
श्रीपद्मः, पुं, (श्रियः ग्रहो यत्र ।) पक्षिणः पानौय-
शान्ता । तत्पर्यायः । शकुनिप्रपा २ । इति
हारावलो ॥
श्रीघनं, स्त्री, (श्रिया घनम् ।) दधि । इति जटा-
धरः ॥
श्रीघनः, पुं, (श्रिया बुद्ध्या घनः ।) बुधः । इत्य-
मरः ॥
श्रीचक्रं, स्त्री, (श्रियाचक्रम् ।) चिपुरसुन्दर्याः
पूजायन्त्रविशेषः । यथा,—
“श्रीचक्रस्योद्भूतिं वल्ले तत्र पूजाप्रसिद्धये ।
विन्दुगर्भं त्रिकोणन्तु कृत्वा चाष्टारमुद्धरेत् ॥
दशारहयमन्त्रसाष्टारषोडशकोणकम् ।
त्रिरेखात्मकभूगेहवेष्टितं यन्त्रमालिखेत् ॥”
इति मन्त्रमहोदधी ११ तरङ्गः ॥
अपिच । अथ श्रीचक्रम् । यथा विन्दुमत् चण्ड-
अष्टकोणं एतन्नयं संहारचक्रम् । हिदशारं
चतुर्दशारं स्थितिचक्रमेतन्नयम् । अष्टपतं
षोडशदलं हत्तन्नयम् । भूसदनत्रयं चतुर्दश-
समानुक्तमेतत् सष्टात्मकम् । तदुक्तं यामले ।
“विन्दुत्रिकोणवसुकोणदशारयुग्म-
मन्त्रसनागदलसङ्गतषोडशारम् ।
हत्तन्नयञ्च धरणौसदनत्रयञ्च
श्रीचक्रराजमुदितं परदेवतायाः ॥”
चक्रराजं विन्दुरकुमुमादिना लिखितं सुवर्ण-
रजतपञ्चरत्नस्रष्टिकतास्त्रायुक्तीर्णं कुर्यात् ।
तथा भूतभैरवतन्त्रे ।
“ब्रह्मत्वा सुसमां रेखां नालिख्य सुसमं मुखम्
योऽत्र यन्त्रं प्रवर्त्तत तस्य सर्वं ह्यराम्यहम् ॥
यस्या यत्र स्थितिर्हेवि तत्र तां नार्चयेद्यदि ।
तस्मांसहधिरेशेव पारणा तस्य जायते ॥
पशोरालोकनं न स्वात्तया कुरुत यत्रतः ।
यदि देवात् पशोरग्रे लिखितं विद्यते क्वचित् ।
ममाङ्गच्छतिरेवाच क्रियते पापबुद्धिना ॥”
तथा भूतभैरवे ।
“योऽस्मिन् यन्त्रे महेशानि केशराणि प्रकल्पयेत्
योगिनोसहितास्तास्य हिंसो कुर्वन्ति भैरवाः ॥”
इति यचनाम्नाय केशराणि ।
“न रात्रावहयेत् यन्त्रं साधकस्तु कटाचन ।
प्रमादादङ्गिते यन्त्रे शापो भवति तत्क्षणात् ॥
तत्रापराजितापुत्रे करवौरे जवासु च ।
तत्र देवी वसेन्नित्यं तदयन्त्रे पूजनं मम ॥”
तथा सच्चन्दभैरवे ।
“कुर्याच्च स्फुटिभे यन्त्रं हस्तमात्रं सुसुन्दरम् ।

रत्नादिषु च निर्माणे मानांमच्छावाग्रावेत् ॥
एकतोलं हितोलं वा त्रितोलं वेदतोलकम् ।
इतोऽधिकं नरः कृत्वा प्रायश्चित्तीभवेत् ध्रुवम् ।
रत्नेन रजसापूर्य्य श्रीचक्रं भुवि पूजयेत् ।
नश्यन्ति सर्वविघ्नानि प्राप्यते च यथोप्यतम् ॥
दशभागं सुवर्णस्य ताम्रस्य हादशं तथा ।
पद्दशं रजतस्यैव चैतन्नोद्वेगं भवेत् ॥
चक्रंऽस्मिन् पूजयेद्यो हि स श्रीभाग्यमवाप्नुयात्
अणिमाद्यष्टसिद्धीनामधिपो जायतेऽचरात् ॥
विदुषे रचिते यन्त्रे पद्मरागीऽथवा प्रिये ।
इन्द्रनीलेऽथ वैदूर्य्ये स्फाटिके मरकतेऽपि वा ।
धनं पुत्रं तथा दारान् यथासि लभते ध्रुवम् ।
ताम्रन्तु कान्तिदं प्रोक्तं सुवर्णं शत्रुनाशनम् ॥
राजतं चेमदक्षेयं स्फाटिकं सर्वसिद्धिदम् ॥”
एतदयन्त्रमात्रे ज्ञेयम् ॥*॥ अथ श्रीचक्रनाशे
प्रायश्चित्तम् ।
“दग्धं च स्फुटितं यन्त्रं हृतं चौरिण वा प्रिये ।
उपवासं प्रकुर्व्वीत दिनमेकमतन्द्रितः ॥
लक्षमात्रं जपेद्विद्यां होमतर्पणपूर्व्वकम् ।
सङ्गत्वा च गुरुं तोष ब्राह्मणानपि भोज-
येत् ॥”
लक्षं जप्त्वा दशांशहोमः तद्दशांशञ्च तर्पणम् ।
लक्षसयुतमित्येके ।
“कदाचिद्भुमिचक्रं वा स्फुटितादि विदूषणम्
भक्तं करोति यो मर्त्यो मृत्युस्तस्य हृतं भवेत्
तस्माच्च तीर्थराजो वा गङ्गादिसरितां वरे ॥
समुद्रे वा चिपेहे वि चान्धया दुःखमाप्नुयात् ॥”
इदन्तु यन्त्रमात्रविषयम् ॥*॥ अथ श्रीचक्र-
पादोदकमाहात्म्याम् ।
“गङ्गापुष्करनर्मदासु यमुनागोदावरीमोमती-
गङ्गाहारगयाप्रयागवदरौगाराणसीसिन्धुषु ।
रेवासेतुसरस्वतीप्रभृतिषु ब्रह्माण्डभाण्डोदरे
तीर्थस्नानसहस्रकोटिफलदं श्रीचक्रपादोदकम्
अथ दर्शनफलम् ।
“सम्यक् शतशतं कृत्वा यत् फलं समवाप्नुयात्
तत् फलं लभते भक्त्या कृत्वा श्रीचक्रदर्शनम् ॥
षोडशं वा महादानं कृत्वा यल्लभते फलम् ।
तत् फलं समवाप्नोति कृत्वा श्रीचक्रदर्शनम् ॥
साहस्रिकोऽतितीर्थेषु स्नात्वा यत् फलमश्नुते ।
तत् फलं लभते भक्त्या कृत्वा श्रीचक्रदर्शनम् ॥
इति तन्त्रसारः ॥
श्रीजः, पुं, (श्रियः जायते इति । जन् + डः ।)
कामदेवः । श्रिया जातत्वात् । शास्वः । इति
केचित् ॥
श्रीतालः, पुं, (श्रीयुक्तस्तालः ।) तालहृत्सहस्र-
ष्टचविशेषः । तत्पर्यायः । सटुतालः २ लक्ष्मी-
तालः ३ सटुच्छदः ४ विशालपत्रः ५ लेखार्हः
६ मसोलिख्यदलः ७ शिरालपत्रकः ८ याम्योद्-
भूतः । अस्य गुणाः । मधुरत्वम् । शीतत्वम् ।
ईषत् कषायत्वम् । पित्तनाशित्वम् । कफकारि-
त्वम् । ईषहातप्रकोपणत्वञ्च । इति राज-
निर्घण्टः ॥

श्रीदः, पुं, (श्रियं ददातीति । दा + कः ।)
कुबेरः । इत्यमरः ॥ श्रीभादातरि, त्रि, ॥
श्रीधरः, पुं, (धरतीति । धृ + अच् । श्रिया
धरः ।) विष्णुः । (यथा, सुकुन्दमालायाम् । ८ ।
“मा भैर्मन्दमनो विचिन्त्य बहुधा यामोश्चिरं
यातना
नामी नः प्रभवन्ति पापरिपवः स्वामी ननु
श्रीधरः ।
आलस्यं व्यपनीय भक्तिमुल्लभं ध्यायस्व नारायणं
लोकस्य व्यसनपानोदनकरो दासस्य किं न
क्षमः ॥”
भूताईदभेदः । इति हेमचन्द्रः ॥ शालग्राम-
चक्रं, स्त्री, । यथा,—
“अतिशुद्धं द्विचक्रन्तु वनमालाविभूषितम् ।
श्रीधरं देवि विज्ञेयं श्रीप्रदं गृह्णिषां सदा ॥”
इति ब्रह्मवैवर्त्तं प्रकृतिसुखे १८ अध्यायः ॥
श्रीनन्दनः, पुं, (श्रियाः नन्दनः ।) कामदेवः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ लक्ष्मीपुत्रञ्च ॥
श्रीनिकेतनः, पुं, (श्रियं निकेतयति वासयतीति ।
नि + कित + णिच् + ल्युः ।) विष्णुः । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, भागवते । ८।१८।१३ ।
“भगवानपि विश्वात्मा पावनः श्रीनिकेतनः ॥”
श्रियः आश्रयस्थानं, त्रि । यथा, भागवते । ३ ।
३ । २० ।
“स्निग्धस्मितावलीकेन वाचा पीयूषकल्पया ।
चरित्रं शानवद्येन श्रीनिकेतनेन चात्मना ॥”
श्रीनिवासः, पुं, (श्रियो निवास आश्रयस्थानम् ।
विष्णुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
श्रीपं, त्रि, (श्री + पा + कः ।) श्रियं पाति यत् ।
इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥
श्रीपञ्चमी, स्त्री, (श्रियः सरस्वत्याः पञ्चमी ।)
माघशुक्लपञ्चमी । यथा,—
“चतुर्थी वरदा शुक्ला तत्र गौरी सुपूजिता ।
सौभाग्यमतुलं कुर्यात् पञ्चम्यां श्रीरपि श्रियम् ॥
सरस्वतीपूजानध्यायश्चात्र गौडचारः । अत्र
श्रीपञ्चम्यामारभ्य प्रतिमासं षड्विंशत्समाप्यं
श्रीपञ्चमीव्रतं कुर्व्वन्ति पठन्ति च । इति संव-
त्सरकौमुदीधृतब्रह्मपुराणवचनम् ॥
श्रीपतिः, पुं, (श्रियः पतिः ।) विष्णुः । इत्यमरः ॥
(यथा, सुकुन्दमालायाम् । १६ ।
“सेव्यः श्रीपतिरेव सर्वजगतामेकान्ततः
साक्षिणः
पद्मादश्च विभीषणश्च करिराट् पाञ्चाख्य-
इत्या ध्रुवः ॥”)
पृथिवीनाथः । इति मेदिनी ॥
श्रीपथः, पुं, (श्रियः पथ्याः । “ऋक्पूरुष्वः पथा-
मानचे ।” ५ । ४ । ७४ । इति अः ।) राज-
पथः । इति हेमचन्द्रः ॥
श्रीपर्णं, स्त्री, (श्रीविशिष्टानि पर्णानि यस्य ।)
पद्मम् । अग्निमन्त्रहृत्तः । इति मेदिनी ॥
श्रीपर्णिका, स्त्री, (श्रीपर्णी एव । साधे कन् ।)
कटफलहृत्तः । इत्यमरः ॥